

A Magyar Nyelvjárások közleményeinek alakításmódjáról

Az alábbi összefoglaló elsősorban a Magyar Nyelvjárások technikai szerkesztéséhez készült, azonban ezeknek a formai követelményeknek hasznát vehetik a Magyar Nyelvjárások szerzői és a kiadványkészítéssel ismerkedő egyetemi hallgatók is (elsősorban a cikkek formai-technikai kivitelezése terén).

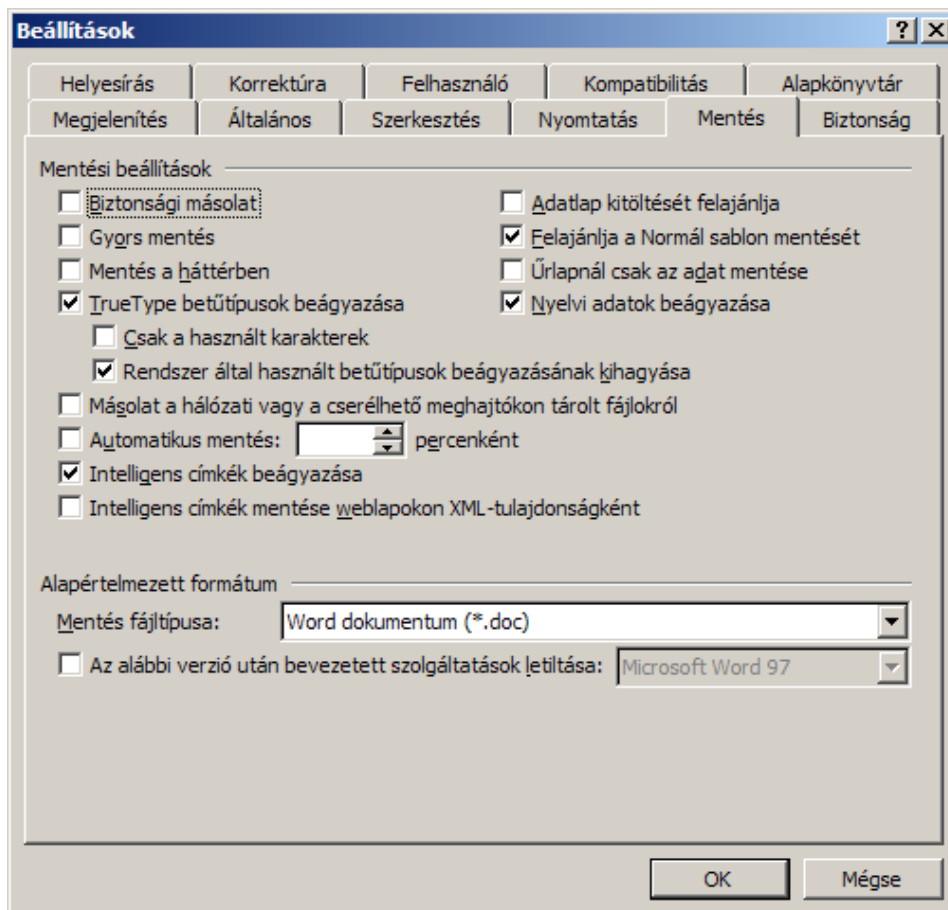
Az itt olvasható szöveg természetesen nem foglalkozik a tipográfiai és (szöveg)szerkesztői alapismeretek bemutatásával, akit ezek a témakörök érdekelnek, nagy mennyiségben található forrást hozzájuk. Ajánlatos ezek közül legalább az alábbiak ismerete:

- Tipográfia (írás számítógéppel): http://szabadbolcsesz.elte.hu/index.php?option=com_tananyag&task=showElements&id_tananyag=19
- <http://epika.web.elte.hu/> (rengeteg információ, példa, segédlet a szövegszerkesztéstől a kéziratgondozáson át a szerkesztésig)

A Magyar Nyelvjárások szerzőihez

Kérjük szerzőinket, hogy a Magyar Nyelvjárásokba szánt kézírataikat Word szövegszerkesztővel készítsék el, illetve lehetőleg Word (elsősorban Word 2003) formátumban, ha ez nem lehetséges, akkor RTF, esetleg TXT) formátumban elmentve juttassák el a technikai szerkesztőknek. Ha szövegükben speciális betűkészletet használtak, akkor ezeket a fontokat is — azon túl, hogy a g y a z z á k i s b e a fájlba (ennek módját ld. a következő oldalon található ábrán) — küldjék el szövegükhöz csatolva. Az ilyen speciális betűket tartalmazó kéziratokat kérjük olyan PDF formátumban is elküldeni, amelyik pontosan megőrzi az eredeti fontokat!

A Magyar Nyelvjárások szövegeinek alapbetűkészlete a Windowsban megtalálható Times New Roman, a magyar egyezményes és a finnugor fonetikus átírási betűt, a nyelvészeti jeleket, régies karaktereket, valamint a kövér betűstílust pedig a DE Magyar Nyelvtudományi Tanszékén készített *Times New 1–5Diacritical* betűkészletekből szedjük. Amennyiben egy tanulmány nagyobb számban tartalmaz a Times New Roman betűcsaládból hiányzó betűket, kérjük szerzőinket, hogy a <http://mnytud.arts.unideb.hu/mnyj/phonfont.htm> címről töltsék le a szükséges fontokat, és ezeket használják a szövegben.

1. ábra. TrueType betűtípusok beágyazása

A kéziratok elküldése történhet floppy vagy CD-n, bár a legegyszerűbb a technikai szerkesztőnek csatolt fájlként e-mailben elküldeni. **Nem szövegszerkesztővel készített (= nem elektronikus formátumban küldött) cikkeket csak kivételes esetben áll módunkban elfogadni.**

A Magyar Nyelvjárások publikációinak elkészítéséhez használhatják az előre elkészített, a <http://mnyj.unideb.hu> címen elérhető Word sablonfájlokat, melyek segítségével külön formázás nélkül is a Magyar Nyelvjárások formátumában, megfelelő betű- és bekezdésbeállításokkal dolgozhatnak.

A Magyar Nyelvjárások közleményeinek alakításmódja kapcsán általánosságban elmondható, hogy olyan, részben szokásos, részben egyedi megoldások jellemzik, amelyek a magyar nyelvészet hagyományos és újabb kiadványkészítési gyakorlatából kristályosodtak ki, de amelyek nem esnek pontosan egybe egyetlen magyarországi kiadványéval sem. Általános tájékoztatóként a BENKŐ

LORÁND által a Magyar Nyelv szerzői számára összefoglalt elveket ajánlhatjuk az érdeklődők figyelmébe (Tudnivalók a Magyar Nyelv közleményeinek alakításmódjához. A Magyar Nyelvtudományi Társaság Kiadványai 129. sz.), továbbá GYURGYÁK JÁNOS (Szerkesztők és szerzők kézikönyve) és VIRÁGVÖLGYI PÉTER (A tipográfia mestersége számítógéppel) könyvét, bár az ezektől való eltéréseink meglehetősen nagyok is lehetnek.

A Magyar Nyelvjárásokban a következő kiemelésformákat használjuk:

kurzív (nyelvi adatok kiemelésére)	<i>normál kurzív</i> (dőlt, italic) betűstílussal	A kurzivált szóhoz a toldalékot kötőjellel kell kapcsolni (<i>séd</i> -del); a tapadó írásjelek (pont, kettőspont, vessző, pontosvessző, kis- és nagyköjtőjel, felkiáltó- és kérdőjel, hármaspont, idézőjelek, aposztróf, zárójelek) szintén kurzívak.
kapitálchen (szaktudományi szerzők nevének kiemelésére)	KAPITÄLCHEN (kis kapitális, kis nagybetű, small caps) betűstílussal	A szóhoz a toldalékot közvetlenül kell kapcsolni (BÁRCZIVAL), a többjegyű betűvel kezdődő nevek első betűjének csak az első eleme nagybetű (CZUCZOR).
félkövér (címek és mondanivaló tagolására szolgáló számok, betűk, kiemelésére)	félkövér (bold, semibold) betűstílussal	A szóhoz a toldalékot kötőjellel kell kapcsolni (séd -del); a tapadó írásjelek általában szintén félkövérek.
kövér (címszavak kiemelése, szemben az utaló címszavakkal)	kövér (bold, extrabold) betűstílussal	Ld. a félkövérnél.
ritkítás (értelmi kiemelés jelölésére)	3 p o n t t a l r i t k í t v a	A szóhoz tartozó toldalékot és a tapadó írásjeleket is r i t k í t a n i kell a szó előtt és után álló szóközrel együtt.
ritkított kurzív (szöveg vagy mondat terjedelmű nyelvi adat közlésén belüli kiemelésre)	<i>k u r z í v r i t - k í t v a h á - r o m p o n t - t a l</i>	Ld. a kurzívnál és a ritkítottnál.

Kérjük szerzőinket, hogy ügyeljenek a magyar helyesírás azon szabályainak betartására, amelyeknek megszegésére a számítógép billentyűzete csábíthat:

1. Vigyázzanak a tapadó és nem tapadó írásjelek pontos gépelésére! A mondatot, tagmondatot záró írásjelek tapadnak, tehát szóköz nélkül járulnak az előttük álló szóhoz, de utánuk — a bekezdésvégi helyzettől eltekintve — *m i n d i g* van szóköz. Ilyen a pont, a kettőspont, a vessző, a pontosvessző, a kérdőjel és a felkiáltójel. A páros írásjelek közül a zárójelek és az idézőjelek, valamint a jelentés megadást mutató félidézőjelek nyitó tagja az őt követő, a záró tag pedig az őt megelőző szóhoz tapad. Szóköz az első tag előtt, illetve a záró tag után áll. Nem kell szóköz, azaz mindkét oldalán tapad a nagyköjtőjel, viszont szóköz áll a gondolatjel előtt és után is. (A gondolatjel és nagyköjtőjel megkülönböztetésére ld. az AkH.¹ 246., 248. b), 250–252., 256. b)–c), 258., 259., illetve 263. pontját.) Ha a páros írásjelek záró tagja után egyes írásjel vagy bekezdésvég következik, a szóköz természetesen elmarad.

2. Ügyeljenek az egyes írásjelek helyes megjelenítésére!

A Magyar Nyelvjárások a magyar tipográfiai gyakorlattal ellentétben megkülönbözteti a félkvirt nagyköjtőjelet: *– n dash* (Alt + 0 1 5 0) vagy Ctrl + numerikus (-)¹, és a gondolatjelet: *— m dash* (Alt + 0 1 5 1) vagy Ctrl + Alt + numerikus (-), továbbá a (kis)köjtőjelet vagy más funkciójában elválasztójelet (ez megtalálható közvetlenül a billentyűzeten, ANSI kódja: Alt + 4 5).

Nem használható a két alsó (nyitó), illetve felső (záró) vesszőből összetett „idézőjel” (Alt + 0 1 3 2) és (Alt + 0 1 4 8) helyett a "macskaköröm", s ügyelni kell arra is, hogy az általában a jelentés megadására használt 'apoztróf' (felső vessző, Alt + 0 1 4 6) nem azonos a 'fél macskakörömmel'.

Nem árt tudni, hogy a »belső idézőjeleket« se >>két „kacsacsőrrel”<< írjuk: jelük: Alt + 0 1 8 7 és Alt + 0 1 7 1.

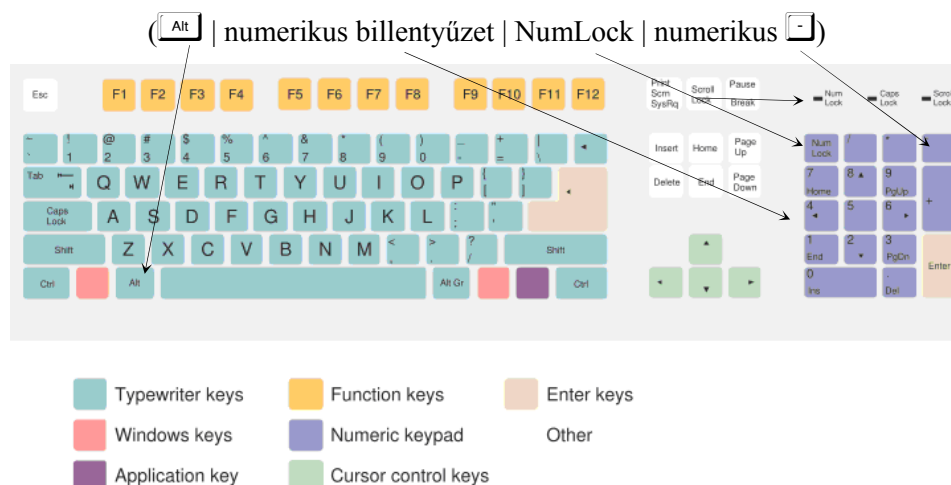
Ritkább hiba, de szintén kerülendő az /egyenes per jel/ alkalmazása az (ívelt zárójelek) helyett.

3. Fontos tudni, hogy a nyelvészetben speciális jelentésben használt kiskötőjel esetében — leginkább a toldalékok előtt állva (pl. -ság, -ség), vagy ha a kötőjelet tapadó írásjel követi (pl. ló-, lova-) —, mikoris nem szeretnénk, ha az kötőjel után következő betűk új sorban kezdődnének, nem a szokásos kötőjelet, hanem az egyes szövegszerkesztőkben különböző módon (a Word esetében a Ctrl + Shift + - kombinációval) beírható ún. nem törhető kötőjelet kell alkalmazni.

4. A Magyar Nyelvjárások szövegeiben (pontosabban az írások törzsszövegében, de nem a bibliográfiákban) a könyvek, tanulmányok, fejezetek stb. c í - m e i t n e m emeljük ki sem dőlt szedéssel, sem máshogyan. Amennyiben a

¹ A NumLock (a számítógép-billentyűzet sematikus ábráját ld. a következő oldalon) legyen bekapcsolva!

cím jellege vagy a szövegekörnyezet sajátosságai miatt nem egyértelmű a cím terjedelme, abban az esetben a címeket idézőjelbe tesszük. (Ha egy szövegben fel-tűnően/jellemzően sok idézőjelek között megadott cím található, akkor lehetőleg törekszünk az egységességre, és a szöveg idézőjelet „nem kívánó” címeit is idé-zőjelek közé tesszük.)

2. ábra. Néhány fontosabb billentyű elhelyezkedése

5. A kettőspont elsorban mondaton belüli írásjel: éppen ezért az utána köv-etkező tagmondat általában kisbetűvel kezdődik. (Kivételes esetben — ha a új bekezdés vagy felsorolás kezdődik utána — természetesen előfordulhat a kettős-pont után is nagybetű.

A tipikus számítógépes hibák közül még az alábbiakra szeretnénk figyelme-
ket felhívni:

6. Az évkönyvbe szánt szöveg tartalmi és technikai javítások miatt (szerkesz-tés, másik szövegszerkesztőbe tördelés, nyomtatóátállítás stb.) valószínűleg nem pontosan ugyanabban a formában fog megjelenni, mint amilyenben a szerzője elkészítette. Éppen ezért a szövegben csak azokat a formázásokat szabad végre-hajtani, amelyek a későbbiekben nem okozhatnak zavart a szöveg tördelésében. Kérjük, kerüljék a tabulátorok használatát, és ne használjanak szóközöket se a szavak „beállításához” (vagyis ne legyenek a szövegben tabulátorok, és ne sze-repeljen a szövegben egymás mellett egynél több szóköz). A szövegtagolást be-kezdésformázással és (vonalazás nélküli) táblázatok alkalmazásával oldják meg, vagy tekintsenek el a formázástól, és inkább egy mellékelt mintán, sablonon vá-zolják formázási elképzelésüket.

7. Nem szükséges a szavak sorvégi elválasztása sem. Amennyiben mégis szükségesnek látják, akkor csakis a feltételes elválasztójelet (a Word esetében

Ctrl + -) használják erre, ez ugyanis csak akkor jelenik meg a szövegben, ha sorvégére kerül, egyéb esetekben, például a szöveg áttördelésekor nem látszik (a nyomtatásban sem).

Olyan hosszú, ám nem szószerű alakokban, mint például az internetcímek, amelyekben nincsenek szóközök, és nem célszerű bennük az elválasztójelek használata sem, mert ez zavart okozhat az értelmezésükben, célszerű az úgynevezett szélesség nélküli szóközt beszúrni az elválasztás helyére. Ez sor közben vagy a sor végére kerülve nem látszik, ellenben szóközként viselkedve megengedi a hosszú alak e jel után következő részének az új sorba törését. Jele a unicode szabvány szerint: 200B.²

8. Bizonyos egybetartozó, rövidítést is tartalmazó kifejezések esetében nem szerencsés, ha a kifejezés második fele külön sorba kerül, például a számok és mértékegységek (12 kg), egybetartozó fogalmak (V. kerület), rövidítések (i. m., i. h.). Ezek esetében a kifejezés tagjai közé ún. nem törhető szóközt írnak (a Word esetében Ctrl + szóköz).

Nem törhető szóközt használunk a sor eleji felsorolás (pl. a felsoroló gondolatjelek után) és számozás esetében is (pl. a számozott bekezdések elején vagy a lábjegyzetek indexében álló számok után), hogy a sorkizárás miatt ne legyenek eltérő szélességűek a szóközök ezeken a helyeken.

9. A ([{zárójelek}]) — sorrendjük {[lehet fordított]} is — „»idézőjelek«” hierarchiáját, az elválasztójelek, kötőjelek, gondolatjelek használati módját és egyéb írásjel-használati szabályokat ld. az AkH.¹¹ 250–275. pontjában.

10. Inkább tipográfiai, mint helyesírási hibák elkerülése végett ügyeljenek rá, hogy a kisebb számokat inkább betűvel írják, valamint hogy a szövegben szereplő rövidítések teljes alakjukban kiírva szerepeljenek.

11. A páros írásjelek betűstílusa függetlenül attól, hogy milyen távol állnak egymástól, mindig azonos. (Nem lehet tehát egy zárójel nyitó tagja álló, záró tagja pedig dőlt szedésű.) A páros írásjelek általában normál álló betűk, dőlt vagy kövér szedésük csak akkor indokolt, ha a páros írásjelekkel határolt szöveg is mind a két oldalán ilyen stílusú. — Néha (amennyiben nagy távolságra, első sorban ha különböző oldalon áll a páros írásjel két tagja; vagy ha valami ezt különösen indokolja) előfordulhat, hogy az írásjel nyitó és záró tagja eltérő stílusú.

A hivatkozásról

A Magyar Nyelvjárások a hagyományos (rövidítéses) hivatkozás helyett a szerző_(család)neve évszám: oldalszám típusú (a tanulmány végén álló iroda-

² A unicode-ok használata a Wordben: a négy karakterből álló kódot be kell gépelni, majd ezután az Alt + X billentyűt lenyomva a négy karakter átalakul a kívánt jellé. Az Alt + X „visszafele” is működik: ha egy betű után lenyomja az Alt + X-et, akkor a betű helyén annak unicode-ja lesz látható.

lomjegyzékkel kiegészülő „modern”) hivatkozásokat támogatja (pl. BÁRCZI 1956: 14). (Amennyiben a szerző családneve kevés az azonosításhoz, keresztnévének kezdőbetűjét is kiírjuk (pl. BALÁZS J. 1980: 11 vagy L. HAKULINEN 1967: 17), vagy ha a kezdőbetűk is megegyeznek, a teljes keresztnévet (pl. BENKŐ LORÁND 1981: 122).

A modern hivatkozási rendszer egyik alapelve, hogy lehetőleg hivatkozásként sem használ rövidítéseket, ezért az *i. m.* (‘idézett mű’, csak könyvre használva), *i. h.* (‘idézett hely’, nem könyvnyi terjedelmű műre használva), *uo.* (‘ugyanott’) rövidítések csak a legelkerülhetetlenebb helyzetben fordulhatnak elő³ (helyettük inkább a *név évszám: oldalszám* áll). Nem alkalmazzuk a folyóiratok (Nyr., MNy. stb.) és sorozatok (NytudÉrt., MNyTK. stb.) közismert rövidítéseit sem, ezeknek a hagyományos hivatkozásban rendszerint rövidítésükkel szerepeltetett periodikának a nevét a szövegben és az irodalomjegyzékben is teljes formájukban kiírva szerepeltetjük.⁴

Rövidítést csak bizonyos kézikönyvek, lexikonok, szótárak, adattárak, forráskiadványok, összefoglaló (sokszerzős) könyvek (TESz., FNESz., ÉKsz. stb.) és egyes szerzőkhöz nem köthető (pl. interneten publikált) művek esetében használunk. Ezeket az alkotásokat bibliográfiai leírásukkor a rövidítéseik alá soroljuk be az irodalomjegyzék betűrendileg megfelelő helyére. (Lényeges, hogy ezek a rövidítések is inkább csak a hivatkozásokban forduljanak elő, szöveg közben lehetőleg kerülni kell használatukat!)

A hivatkozásokat a szövegben (és nem lábjegyzetben) kell elhelyezni: ez történhet a szövegezésbe beépítve vagy (jellemzőbben) zárójelben megadva. Amennyiben a szerző neve közvetlenül a hivatkozás előtt előfordul a szövegben, a zárójelben elegendő csak az évszámot megadni. A hivatkozott helyek oldalszámait mindig közölni kell, kivéve azokat az eseteket, amikor egész művekre hivatkozunk.

³ Amennyiben mégis alkalmazzuk, a rövidítések használatakor a szerző neve és a rövidítés közé kettőspontot teszünk: BÁRCZI: i. m., GOMBOCZ: i. h.; BALASSA: uo. Amikor a rövidítések nem pontosan az előzőleg hivatkozott oldal(ak)ra vonatkoznak, akkor természetesen oldalszámnak is követnie kell a rövidítést: i. m. 45; LAZICZIUS: i. h. 244.

⁴ A modern hivatkozási rendszerben és a hozzá kapcsolódó irodalomjegyzékben azért nem szabad rövidítéseket használni, mert az sértené azt az alapelvet, hogy egy-egy mű minden információt megad a benne előforduló technikai megoldásokról. (Ez az alapelv egyrészt abból indul ki, hogy egy adott kiadvány nem egy belterjes, egymást félszavakból is megértő kis kör számára készül, hanem mindenkinek, aki a benne foglaltak iránt érdeklődik, legyen az magyar vagy külföldi, nyelvész vagy nem nyelvész. Másrészt a rövidítések használata nem felel meg a könyvészeti leírásokban alkalmazott vagy a tudományos orgánumban napjainkban használatban lévő megoldásoknak sem.) Példával illusztrálva: ha egy Magyar Nyelvőrben publikált cikket bibliográfiai tételként szerepeltetve megjelenési helyként a *Nyr.* rövidítést adnánk meg, akkor az irodalomjegyzékben (vagy egy rövidítésjegyzékben) szerepelnie kellene a *Nyr.* jelentésének is, valahogy így: *Nyr.* = *Magyar Nyelvőr* (folyóirat) 1– (1872–). Vö. fent a szövegben a következő bekezdésben írottakkal!

A rövidítések fentebb említett kerülésével (és a tipográfiai gyakorlattal) összhangban az oldalszámokat mindig teljes formájukban szerepeltetjük, azaz az 12. és a 15. oldal közötti, vagy a 625. és a 627. oldal közötti lapszámokat nem „12–5” vagy „625–7”, hanem „12–15” és „625–627” formában adjuk meg.

A zárójelben elhelyezett pusztán hivatkozás nem minősül önálló mondatnak, ennek a felfogásnak a tudatosítása a hivatkozás környéki írásjelhasználat miatt lényeges. A zárójelben közölt adatokat érdemes úgy felfogni, mintha a zárójelbe foglalt rész egyetlen szó lenne abban a mondatban, amelyikbe vagy amelyik végére beszúrták, ezért a (tag)mondatzáró írásjelek a zárójel után állnak, kivéve azt az esetet, amikor a zárójelben egy teljes, önálló mondat szerepel.) Például:

Így a két hangaspektust egyrészt nem különítjük el oly szigorúan egymástól, másfelől pedig nem a saussure-i kiindulású elképzelések nyomán haladva, hanem a ROSCH-féle prototípus-elmélet mentén értelmezzük (ez utóbbit lásd 1978, ROSCH–MERVIS 1975, 1976, kognitív pszichológiai vonatkozásban vö. még például KOVÁCS 2003: 203–6, RAGÓ 2007: 291–306, kifejezetten nyelvészeti alkalmazásához pedig többek között WARDHAUGH 2002: 209–10).

...amit pedig a kicsik a normál tónusú beszédnél sokkal jobban kedvelnek (GOPNIK–MELTZHOFF–KUHLE 2005: 140, 179–80, GÓSY 2005: 299; általánosabban, a babáknak a nem nyelvi hangokkal szemben az emberi beszéd iránti kitüntetett figyelméről lásd GÓSY 1989: 183–4, illetve LUKÁCS 2006: 97).

Az irodalomjegyzékről

1. Könyvleírás adatai:

SZERZŐ NEVE (ha a szerző ismeretlen: [Név nélkül]), vagy szerkesztő: SZERKESZTŐ NEVE szerk.

(Kiadás éve): (ha a kiadás éve ismeretlen: [é. n.]

Cím. (ha a mű címe ismeretlen: [Cím nélkül].)

Párhuzamos cím.

(Alcím).

Kötetszám. (Római számmal)

Kötetcím.

Hányadik kiadás.

Sorozat.

(A mű jellege). (Kézirat. Diákköri dolgozat)

Kiadás helye, (ha a kiadás helye ismeretlen: [H. n.]

Kiadó.

Például:

BENKŐ LORÁND főszerk. (1991): *A magyar nyelv történeti nyelvtana I. (A korai ómagyar kor és előzményei)*. Budapest, Akadémiai Kiadó.

vagy:

TNYt. I. = BENKŐ LORÁND főszerk. (1991): *A magyar nyelv történeti nyelvtana I. (A korai ómagyar kor és előzményei)*. Budapest, Akadémiai Kiadó.

BÁRCZI GÉZA (1932): *A „pesti nyelv”*. A Magyar Nyelvtudományi Társaság Kiadványai 29. sz. Budapest, Magyar Nyelvtudományi Társaság.

BÁRCZI GÉZA (1941): *Magyar szófejtő szótár*. Budapest, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda.

vagy:

BÁRCZI: SzófSz. = BÁRCZI GÉZA (1942): *Magyar szófejtő szótár*. Budapest, Királyi Magyar Egyetemi Nyomda.

KISS LAJOS (1988): *Földrajzi nevek etimológiai szótára*. I–II. Negyedik, bővített és javított kiadás. Budapest, Akadémiai Kiadó.

vagy:

FNESz.⁴ = KISS LAJOS (1988): *Földrajzi nevek etimológiai szótára*. I–II. Negyedik, bővített és javított kiadás. Budapest, Akadémiai Kiadó.

ZOLNAY VILMOS–GEDÉNYI MIHÁLY (1945): *A magyar fegyűnyelv szótára*. I–XXIV. füzet. (Kézirat). Budapest, 1945–1962, 1967.

TEMESI MIHÁLY (1980): *A magyar nyelvtudomány. (Irányok és eredmények a felszabadulás óta)*. Budapest, Gondolat Könyvkiadó.

2. Könyvben, sorozatban megjelent cikk vagy könyvrészlet leírásának adatai:

SZERZŐ

(Megjelenés éve):

Cím.

Párhuzamos cím.

(Alcím).

In: *A könyv/Sorozat* (ld. az 1. pontban fentebb), amelyben megjelent

Tól–ig oldalszám.

Például:

BENKŐ LORÁND (1988): Irodalmi nyelv — köznyelv. In: KISS JENŐ–SZÜTS LÁSZLÓ szerk.: *A magyar nyelv rétegződése. (A magyar nyelvészek IV. nemzetközi kongresszusának előadásai)*. Budapest, Akadémiai Kiadó. I,⁵ 15–33.

⁵ A könyvek köteteit római számmal jelöljük, és e kötetet jelző római számtól az oldalszámot vesszővel választjuk el. A folyóiratok, periodikák, sorozatok, évkönyvek köteteit vagy évfolyamát arab számmal adjuk meg, e szám és az oldalszám között pedig kettőspont áll.

HETZRON RÓBERT (1980): Ízelítő a magyar tonoszintakszisból. In: IMRE SAMU–SZATHMÁRI ISTVÁN–SZÜTS LÁSZLÓ szerk.: *A magyar nyelv grammatikája. (A Magyar Nyelvészek III. Nemzetközi Kongresszusának előadásai.)* Nyelvtudományi Értekezések 104. sz. Budapest, Akadémiai Kiadó. 389–398.

3. Folyóiratban, évkönyvben (az évfolyamon belül folyamatos oldalszámozást használó periodikában) megjelent cikk vagy könyvrészlet leírásának adatai:

SZERZŐ

(Megjelenés éve):

Cím.

Párhuzamos cím.

(Alcím).

Periodika címe

Évfolyama(:)

Tól–ig oldalszám.

Például:

BÁRCZI GÉZA (1931–1932): A „pesti nyelv”. *Magyar Nyelv* 27 (1931): 228–242, 284–295, 28 (1932): 85–96.

BÁRCZI GÉZA (1950): Egy régi adat a magyar tolvajnyelvre. *Magyar Nyelv* 46: 276–277.

4. Folyóiratban, heti- és napilapban, újságban (az évfolyamon belül nem folyamatos oldalszámozást használó periodikában) megjelent cikk vagy könyvrészlet leírásának adatai:

SZERZŐ

(Megjelenés éve):

Cím.

Párhuzamos cím.

(Alcím).

Periodika címe

Évfolyama/szám

(Év. hónap nap.):

Tól–ig oldalszám.

Például:

KOVALOVSKY MIKLÓS (1963): Az ifjúság nyelvéről. *Valóság* 6/5: 66–75.

KOVALOVSKY MIKLÓS (1963): Az ifjúság nyelvéről. *Somogyi Néplap* 20/203 (1963. szeptember 1.): 5.

5. Csak interneten publikált munkák leírása:

Az interneten is hozzáférhető munkák esetében meg lehet adni az internet-elérésüket is a (fentebbi 1–4. pontokban felsorolt szempontok alapján leírt) bibliográfiai tételek befejező részeként.

Például:

FEHÉR KRISZTINA (2008): Grammatika és hangsorminta. *Magyar Nyelvjárások 46*: 21–54. URL: <http://mnytud.arts.klte.hu/feherk/hangsorminta.pdf>.

A csak az interneten publikált művek esetében természetesen az internetes elérés felvétele nem fakultatív, hanem a cíMLEÍRÁS kötelező része, viszont a cíMLEÍRÁS egyebekben mindenben megfelel a fentebb leírt típusok cíMLEÍRÁSÁNAK. (Az persze előfordulhat, hogy magában az adott cikket tartalmazó oldalon nem találunk meg minden szükséges információt a hivatkozott műről: ez esetben szét kell nézni a fájl könyvtárában vagy a fölötte levő könyvtárakban is.) Az internetes cikkek esetében a publikálás évének a fájlban megadott év (ez lehet évfolyam vagy az utolsó frissítés időpontja is) minősül, ha van ilyen. Ha a fájlban nem találunk a publikálás évére való utalást, akkor magának a fájlnak a dátumát (mikor mentették utoljára) adhatjuk meg a megjelenés évének, vagy végsősoron a saját letöltésünk évét is megadhatjuk, amikor a szövegre rábukkantunk, kinyomtattuk stb. Mivel az interneten közölt publikációk módosulhatnak vagy „eltűnhetnek”, a cíMLEÍRÁSBAN mindenképpen szükséges megadni az adott mű letöltésének dátumát is az általunk használt szövegverzió azonosíthatóságához.

Például:

MOLNÁR CECÍLIA (2004): Szenvedő szerkezet. *Szabad Változók 1. sz.* URL: <http://www.szv.hu/kritika/szenvedo-szerkezet>. (2009. 12. 29.)

Internetes szövegek esetében gyakori eset, hogy bizonyos bibliográfiához szükséges adatok hiányoznak. Ha ezeket sehonnan nem lehet kideríteni, akkor kénytelenek vagyunk ezek közlésétől eltekinteni. Még az is előfordulhat, hogy egy internetes oldalnak se a szerzőjét, se a címét nem ismerjük. Ekkor a hivatkozhatóság miatt rövidítéssel kell felvennünk a bibliográfiába.

Például:

WikiSzleng (2007): Szleng. In: *Wikipédia. (A szabad enciklopédia)*. URL: <http://hu.wikipedia.org/wiki/Szleng>. (2007.02.13.)

Rövidítések

AkH.¹⁻¹¹ = *A magyar helyesírás szabályai*. 1–11. kiadás. Budapest, Akadémiai Kiadó.

ÉKsz.² = PUSZTAI FERENC főszerk. (2003): *Magyar értelmező kéziszótár*. Második, átdolgozott kiadás. Budapest, Akadémiai Kiadó.

ÉrtSz. = BÁRCZI GÉZA–ORSZÁG LÁSZLÓ főszerk. (1959–1962): *A magyar nyelv értelmező szótára*. I–VII. Budapest, Akadémiai Kiadó.

- EtSz. = GOMBOCZ ZOLTÁN–MELICH JÁNOS (1914–1944): *Magyar etymologiai szótár*. I–II. Budapest, Magyar Tudományos Akadémia.
- EWUng. = BENKŐ, LORÁND Hrsg. (1992–1997): *Etymologisches Wörterbuch des Ungarischen*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- FNESz.⁴ = KISS LAJOS (1988): *Földrajzi nevek etimológiai szótára*. I–II. Negyedik, bővített és javított kiadás. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- FŐNMÍSz. = TIMKÓ GYÖRGY szerk. (1971): *A földrajzi nevek és megjelölések írásának szabályai*. (Helyesírási és tipográfiai tanácsadó). Budapest, Akadémiai Kiadó.
- Gy. = GYÖRFFY GYÖRGY (1963–1987): *Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza* I–III. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- HKsz. = DEME LÁSZLÓ–FÁBIÁN PÁL szerk. (1988): *Helyesírási kézisztár*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- HTsz. = DEME LÁSZLÓ–FÁBIÁN PÁL szerk. (1961): *Helyesírási tanácsadó szótár*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- IdSzKKSz. = BAKOS FERENC szerk. (1973): *Idegen szavak és kifejezések szótára*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- KMTL. = KRISTÓ GYULA főszerk. (1994): *Korai magyar történeti lexikon (9–14. század)*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- MNyA. = BÁRCZI GÉZA főszerk. (1968–): *A magyar nyelvjárások atlasza*. I–. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- MG. = KESZLER BORBÁLA (2000): *Magyar grammatika*. Budapest, Nemzeti Tankönyvkiadó.
- MTsz. = SZINNYEI JÓZSEF szerk. (1893–1901): *Magyar tájszótár*. I–II. Budapest, Hornyánszki.
- NéprLex. = ORTUTAY GYULA főszerk. (1977–1982): *Magyar néprajzi lexikon*. I–V. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- NSz. = *Akadémiai nagyszótár*. MTA Nyelvtudományi Intézet (cédulatár).
- NyKk. = GRÉTSY LÁSZLÓ–KOVALOVSKY MIKLÓS főszerk. (1980, 1985): *Nyelvművelő kézikönyv*. I–II. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- TESz. = BENKŐ LORÁND főszerk. (1967–1984): *A magyar nyelv történeti-etimológiai szótára*. I–IV. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- TNyt. = BENKŐ LORÁND főszerk. (1991–): *A magyar nyelvtörténeti nyelvtana*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- Tsz. = *Magyar tájszótár*. Kiadta a Magyar Tudós Társaság. Buda, 1838.
- UEW. = KÁROLY RÉDEI Hrsg. (1986): *Uralisches etymologisches Wörterbuch*. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- ÚMTsz. = B. LŐRINCZY ÉVA főszerk (1979–): *Új magyar tájszótár* I–. Budapest, Akadémiai Kiadó.
- VilirLex. = KIRÁLY ISTVÁN főszerk. (1970–1996): *Világirodalmi lexikon*. I–XIX. Budapest, Akadémiai Kiadó.

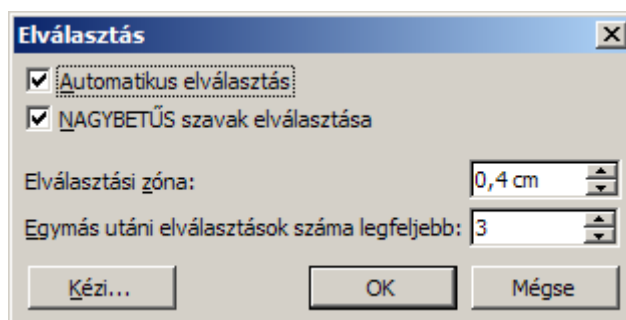
További általános tudnivalók a technikai szerkesztéshez

A Magyar Nyelvjárások Word szövegszerkesztővel készül, ezért az itt megadott beállítások esetében is ennek a szoftvernek (Word 2003) a lehetőségeit adjuk meg.

A Magyar Nyelvjárások technikai szerkesztése során betartandók a szerzőktől is kért, valamint további (tipográfiai és technikai) követelmények.

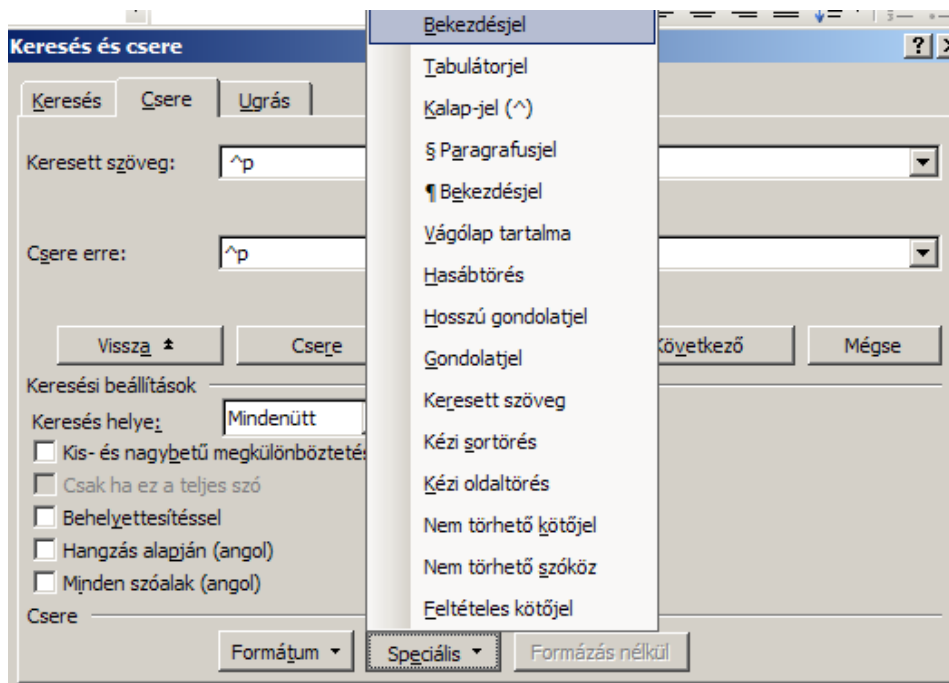
1. A legfontosabb szabály: csak az ökör következetes! Az összes technikai előírás és szokás csak addig érvényes, amíg értelme van, de ha valamilyen eltérő megoldással szebb, logikusabb stb. lehet a kiadvány, el kell térni az előírásoktól!

2. A Magyar Nyelvjárások szövegeit automatikus elválasztással választjuk el, feltételes elválasztójeleket csak az ezután adódó (szellős sorok, hibásan elválasztott szavak) helyek esetében kell használni.

Éppen ezért semmi szükség a szerzők által elhelyezett feltételes elválasztójelekre, ezeket Csere...-vel törölni kell!

3. Ne legyen a szövegben (csak rendkívül indokolt esetben) egynél több szóköz egymás mellett, illetve se bekezdés elején, se bekezdés végén ne álljon szóköz. A technikai szerkesztő munkája egyik első lépéseként a Word Csere... funkciójával ezeket a fölösleges szóközöket irtsa ki! (Csere... ablak „Speciális” gombjára kattintva vagy a ^p betűket beírva lehet a bekezdésre rákeresni.)

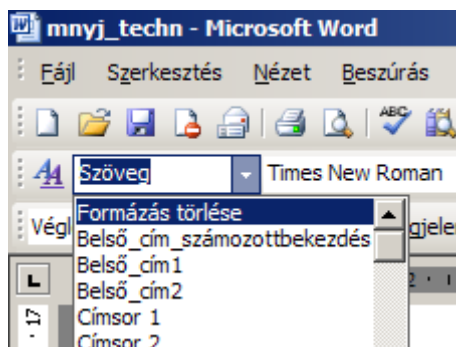
4. ábra

4. Lehetőleg ne legyen a szövegben üres (azaz szöveget nem tartalmazó) bekezdés („sima enter”). A bekezdések közötti távolságot enterek ütögetése helyett egy-egy bekezdésre érvényesen a bekezdésformátumban, vagy nagyobb hatókörre még inkább a stílusformátumban kell beállítani. A technikai szerkesztő munkája egyik első lépéseként a Word *Csere...* funkciójával ezeket a fölösleges bekezdéseket irtsa ki! (Ha az egyszerűbb és gyorsabb beállítás miatt mégis maradnak üres bekezdések a szövegben, akkor utólag ellenőrizni kell, hogy ilyen bekezdés ne hogy egy új oldal tetejére kerüljön, fölöslegesen eltávolítva a szöveget a felső margótól!)

5. A Magyar Nyelvjárások szövegeiben tartózkodni kell a szövegszerkesztő nyújtotta automatikus megoldásoktól, mert több hiba és formázási rendellenesség származik ezekből, mint amennyitől megkímélnek bennünket. Épp ezért legyen kikapcsolva a szövegszerkesztő minden automatikus javítása (Eszközők > Automatikus javítási beállítások... és Eszközők > Beállítások > Helyesírás), és ne legyenek a Felsorolás és számozás beállításai se automatikusak. Ha automatikus felsorolás vagy számozás található a szerzők szövegében, ezt meg kell szüntetni, és a felsorolást vagy számozást manuálisan kell elvégezni!

6. Amennyiben a szerző szövege olyan kaotikus formázású, hogy igazgatása értelmetlenül sok munkát igényelne, célszerű a szöveg a formázását megszüntet-

ni. (A teljes szöveg vagy az érintett szövegrész kijelölése, majd Formázás törlése.)

A formázás törlése

Ugyanezt az eredményt lehet elérni (talán még hibátlanabban) a teljes szöveg kivágásával, ennek Jegyzettömbbe (Notepad) illesztésével, majd a Jegyzettömbből kivágott szövegnek egy új fájlba való helyezésével.

7. A Magyar Nyelvjárások cikkeit főlegesen egyenként beállítani (margó, betűméret, bekezdés- és stílusformátum stb.), ehelyett az előre elkészített sablonfájlokra kell támaszkodni. Meg kell nyitni egy sablonfájlt, és ebbe kell belehelyezni az eredeti fájlból kivágott szöveget (**Ctrl** + **C** > **Ctrl** + **V**).

8. A szöveg egységessége miatt a Magyar Nyelvjárásokban közölt szövegek bekezdéseinek formázása alapvetően *Stílus*-sal történjen. Ezek a stílusok a leggyakrabban használt formátumokra készen megtalálhatók az mnyj.dot fájlban, illetve a sablonfájlokban. Ezek alkalmazásával nemcsak időt lehet megtakarítani, hanem biztosítani lehet, hogy évről évre azonos beállításokkal készüljön a kiadvány.

A bekezdéssztylusok beállításaitól természetesen indokolt esetben el lehet térni, elsősorban tipográfiai-esztétikai megfontolásokból, de lehetőleg csak annyira, ami szabad szemmel még nem nagyon vehető észre (pl. betűköz szűkítése vagy tágítása 0,1–0,2 pt-tal, sorköz növelése vagy csökkentése 0,1–0,5 pt-tal stb.).

9. A kész fájl a technikai szerkesztőnek PDF formátumban is el kell menteni, célszerűen az archiválásra szolgáló PDF beállításokkal (PDF/A). [A cikkenként PDF-be mentett kötetet legalább három helyen közzétesszük az interneten: a Magyar Nyelvjárások honlapján, ahonnan az egész kötet egyben és az egyes cikkek külön-külön is letölthetők lesznek. A cikkenkénti elérhetőség a szerzőknek is jó, mert így saját honlapjukon tudnak a műveikre közvetlen linket tenni. A Magyar Nyelvjárások saját honlapja mellett megkapja a kötetet a MEK, a Magyar Elektronikus Könyvtár (az egész kötet egyben PDF-ben + az egyes Word fájlokat) és a GoogleBooks (egy PDF-et) is. (Ezeket a feltöltéseket majd én meg-

csinálok, épp ezért a legvégső Word és PDF változatokat kérem elküldeni az e-mail-címemre. K. T.)]

A kézirat külső formája, tipográfia

LAPMÉRET:

A/4-es méretű lapon az alsó-felső margó 5,25 cm, a jobb-bal margó 4,2 cm; a élőláb: 4,6 cm; páros és páratlan oldal eltérő.

Oldalszám: élőlábban, igazítás: kívül.

A BEKEZDÉSEK BEÁLLÍTÁSAI:

A Magyar Nyelvjárások cikkeinek szövegét Stílus formázású bekezdésekkel állítjuk. Az egyes cikktípusokban használt betű- és bekezdésformátumok alapbeállításai (ezeket a Formátum – Stílusok és formázás... menüpontban lehet beállítani) a következők:

TANULMÁNYOK, CIKKEK

A „Tanulmányok, cikkek” rovat egyes darabjainak élén álló **CÍMEK** és **AL-CÍMEK**:

Cím:

Betűformátum: 13 pontos, félkövér, Times New Roman kisbetű (nagy kezdőbetűvel)

Főcím magában: Akkor alkalmazandó formátum, ha a főcím magában áll, utána nem áll alcím. Középre zárt, pontosan 15,6 pont sorköz⁶, előtte 36 pont, utána 24 pont térköz; együtt a következővel, nincs elválasztás. (Stílusformátuma:

Címsor 1)

Főcím alcím előtt: Főcím, mint a *Címsor 1*, de abban az esetben alkalmazva, ha utána alcím következik. Beállítása megegyeznek a *Címsor 1*-gyel, csak utána 0 pont a térköz. (Stílusformátuma: **Címsor 2)**

Alcím:

Főcím után következő alcím: A főcímet követő alcím stílusa; formátuma, mint a *Címsor 1*-é, az alábbi eltérésekkel:

Betűformátum: 11 pontos, félkövér, Times New Roman.

Bekezdésformátum: középre zárt, pontosan 13,2 pont sorköz, előtte 0 pont, utána 24 pont térköz. (Stílusformátuma: **Címsor 3)**

⁶ A normál (nem szellős, nem sűrű) sorköz a betűméret 120%-a szokott lenni, tehát 13 pontos betűnél 15,6 pont, 11 pontos betűnél 13,2 stb.

A „Tanulmányok, cikkek” rovat **SZÖVEGE:**

Törzsszöveg:

Betűformátum: 11 pontos, normál, Times New Roman kisbetű.

A címeket követő első szövegbekezdésről: Elfogadva VIRÁGVÖLGYI PÉTER véleményét VIRÁGVÖLGYI PÉTER (A tipográfia mestersége számítógéppel. Budapest, Osiris Kiadó, 2004. 41), miszerint „nagyon vitatható” az első sorok tompa (behúzás nélküli) kezdése (különösen rövidebb és/vagy a Magyar Nyelvjárásokban gyakori számozott bekezdések esetében), a címek utáni bekezdések ugyanolyan formátumúak, mint a többi szövegbekezdés:

Szövegbekezdések: Sorkizárt, pontosan 13,2 pt sorköz, első sor behúzása: 0,5 cm. (Stílusformátuma: **Szöveg**)

Képek, ábrák stb. beszúráshoz: Középre zárt, szimpla sorköz, behúzása: nincs, előtte-utána 6 pt távolság. (Stílusformátuma: **Képbeszúrást**).

Képek, ábrák stb. beszúráshoz 2: Ez a formátum akkor használandó, ha utána képfelirat következik; alapvetően megegyezik az előzővel, de: utána 0 pt távolság, együtt a következővel. (Stílusformátuma: **Képbeszúrást_felirattal**)

Kép-, ábrafeliratok: Betűstílus: 10 pt. Bekezdésstílus: középre zárt, pontosan 12 pt sorköz, behúzása: nincs, előtte 3 pt, utána 9 pt távolság. (Stílusformátuma: **Képfelirat**)

[Megjegyzés a kép- és ábrafeliratokhoz: mint e tájékoztató eddigi részében látható, az ábrák állhatnak felirat nélkül (pl. az 3. ábra a 13. oldalon), vagy felirattal. A feliratban a felirat neve (pl. a 4. ábra a 14.lapon) normál álló betű (ez esetben nincs az „ábra” után pont), a felirat szövege pedig (pl. a 5. ábránál a 15. lapon) normál dőlt. Ha a feliratnak van neve és szövege is (pl. 1. ábra a 2. lapon), akkor a felirat normál álló utána ponttal, a szöveg pedig dőlt, pont nélkül.]

Kéthasábos szedés esetén célszerű a szöveget 10 pontos betűvel és 12 pontos sorközzel szedni. (A kéthasábos szedéshez szükséges stílusok közül csak a Szöveg-nek megfelelő Hasábszöveg van elkészítve.) A hasábok közötti távolság 0,5 cm.

A „Tanulmányok, cikkek” rovat egyes darabjainak **BELSŐ CÍMEI, BELSŐ ALCÍMEI:**⁷

Betűformátum: 11 pontos, félkövér, Times New Roman (nagy kezdőbetűvel)

1. szintű belső cím: Tkp. a szövegen belüli főcím, fejezetcím. Középre zárt,

⁷ A három szintű a címrendszer a betűstílussal kombinálva kilenc szintűként használható: pl. az 1. és a 2. szint címei lehetnek *a) CSUPA NAGYBETŰS KÖVÉREK*, *b) CSUPA NAGYBETŰS KÖVÉR DŐLTEK*, *c) Nagy kezdőbetűs kövér állók*, *d) Nagy kezdőbetűs kövér dőltek*. A belső címek használatát nem szükséges az első szinten kezdeni, ha csak egy szintje van a belső címeknek, az lehet a 2. vagy a 3. szintű is. Ha a címszintek száma nem indokolja, akkor a belső címek szedése *c)*, azaz kisbetűs (nagy kezdőbetűvel) álló félkövér legyen.

Ha a belső címek egymást követik a szövegben, akkor az alacsonyabb szintű cím(ek) előtti távolságot 0 pt-ra kell állítani!

pontosan 13,2 pont sorköz, előtte 18 pont, utána 9 pont térköz; együtt a következővel, nincs elválasztás. (Stílusformátuma: **Belső_cím1**)

2. szintű belső cím: Balra zárt, 0,5 cm behúzás, pontosan 13,2 pont sorköz, előtte 12 pont, utána 3 pont térköz; együtt a következővel, nincs elválasztás. (Stílusformátuma: **Belső_cím2**)

3. szintű belső cím: Balra zárt, 0,5 cm behúzás, pontosan 13,2 pont sorköz, előtte 3 pont, utána 0 pont térköz; együtt a következővel, nincs elválasztás. (Stílusformátuma: **Szöveg_számmal**). Ezt a 3. szintű belső címet használjuk azoknak a bekezdéseknek az esetében, amelyek nem címek első sorban, hanem szövegek, de a számtagolásos szerkezetű szövegekben az első szinten állnak.

Az egymást követő címek között csak a **magasabb szintű** őrzi az előre definiált bekezdések közötti távolságot, az **alacsonyabb szintűek** esetében ez 0 pt-ra van állítva.

BELSŐ CÍM 1

Belső cím 1

Itt kezdődhet a szöveg!
Amit aztán további belső címek tagolnak.

Belső cím 1

Belső cím 2

dsdj jddj djf fdjf

Vagy ami gyakoribb a Magyar Nyelvjárásokban:

1. Szöveg számmal. Itt a félkövért kézimunkával kell beletenni, de itt még az is előfordulhat, hogy a szám után/helyett tényleges cím is szerepel a bekezdés elején, majd ezt követi a szöveg.

A számmal tagolt bekezdések előtt csak az első szinten legyen 3 pt távolság (tehát az **1.1.3.7.4.** vagy **1.1.** esetében nem kell), ugyanis maga a félkövér szám már eleve tagol. Akkor (a mindenféle belső címek nélküli szövegben így néz ki a tagolás:

1. Ez a *Szöveg számmal* stílus, amit távolság nélkül követnek a többi szintek. Valahogy úgy, mint itt.

1.1. Jkdjkkjf jffj djf fdjdf

1.1.1. Njdnndfd fnfh fh fhfh f d.

A „Tanulmányok, cikkek” rovat **IRODALOMJEGYZÉKE:**

Cím [ha csak valami külön nem indokolja, hogy más legyen, az irodalomjegyzék címe: „Irodalom”]:

Az *Irodalom* cím formátuma első szintű belső cím, stílusformátuma: **Bel-ső_cím1.**

Szöveg: 10 pt betű; pontosan 12 pt sortáv (előtte 2 pt, kivéve az irodalomjegyzék legelső tételét); 0,5 cm függő bekezdés, sorkizárt.

LÁBJEGYZETINDEX (a stílus neve: **Lábjegyzet-hivatkozás**; automatikusan generált karakterstílus) A lábjegyzetek szövegbeli és lábjegyzet előtti sorszámához.

Betűformátum: 7 pontos normál Times New Roman, felső index

LÁBJEGYZETSZÖVEG (a stílus neve: **Lábjegyzetszöveg**; automatikusan generált stílus). A lábjegyzet szövegének írására.

Betűformátum: 9 pontos normál Times New Roman betű

Bekezdésformátum: Sorkizárásos, pontosan 10 pont sorköz, első sor 0,5 cm bekezdéssel, előtte 2pt, utána 0 pt térköz. [Ügyelni kell rá, hogy ha egy lábjegyzetben több bekezdés van, a második és a további lábjegyzet-bekezdések előtti térközt 0 pt-ra kell állítani!]

A lábjegyzeteket a lapalján az élőlábban helyezzük el, folyamatosan arab számokkal számozva. A címhez járuló vagy szerkesztői lábjegyzeteket *-gal jelöljük. (Fontos! A lábjegyzetek indexszáma a szövegben is mindig álló, normál (nem dőlt, nem félkövér) betű, valamint ha * áll az „indexszámként”, akkor ez nincs felső indexben, mérete pedig az előtte álló szövegével azonos.) A lábjegyzetek szövegét nem kell vonallal elválasztani a szövegtől, csak akkor, ha a lábjegyzet szövege átnyúlik a következő oldalra. Ez ilyen folytatódó lábjegyzet elválasztása: hasáb hosszúságú normál vonal

SZERZŐ NEVE (a stílus neve: **Szerző**) A tanulmány végén a szerző nevének beírására.

Betűformátum: 11 pontos normál kis kapitális Times New Roman betű

Bekezdésformátum: Jobbra zárt, pontosan 13,2 pontos sorköz, előtte 12 pt, utána 0 pt térköz.

A TOVÁBBI ROVATOK FORMÁTUMA

A nem a „Tanulmányok, cikkek” rovatba kerülő írások nem kapnak önálló fejet: a bekeretezett fej csak e rovatok elején áll, az egyes írások folyamatosan, laptörés nélkül követik egymást egy-egy rovaton belül.⁸ Ettől eltekintve ezek az írások is pontosan úgy formázandók, mint a tanulmányok, cikkek.

Az egyes rovatok elején, a Magyar Nyelvjárások fejet követően Címsor 1 formátumú, nagybetűs rovatcím áll, ezt követi az első rovatbeli írás címe.

A Magyar Nyelvjárásokban előforduló rovatok címei:

- Ismertetések, bírálatok
- Nyelvjárási adatok
- Köszöntés
- Megemlékezések

A különböző rovatbeli írások címe a „Ismertetések, bírálatok” rovat kivételével Címsor 1 formátumú (a rovatcímet követő első írásé természetesen előtte 0 pontos térközzel), betűméretük — akárcsak a cikkeké, tanulmányoké — 13 pt félkövér.

Az „Ismertetések, bírálatok” rovatbeli címek formátuma Címsor 3, a használt betűméret 11 pont. A címek a következő információt tartalmazzák az ismertett műről:

⁸ A lap aljára eső címetek, ha azokat csak néhány szövegsor követi, át kell vinni a következő oldalra. (Ez a *néhány* függ a szemben lévő oldal kinézetétől is, de 5-6 sornál kevesebb ne legyen a cím utáni szövegsorok száma.)

A SZERZŐ(K) NEVE — kapitálchennel

A mű címe. (Alcíme). — félkövérrel

[Idegen nyelvű címek esetében a cím magyar fordítása]. — szögletes zárójelben a címvégi pont elé

A sorozat címe és száma — amelyben a kötet megjelent

A kötet kiadója, a kiadás helye, éve

(A kötet lapszáma) — zárójelben

Például:

TERHI AINIALA–MINNA SAARELMA–PAULA SJÖBLOM, Nimistöntutkimuksen perusteet [A névkutatás alapjai]. Tietolipas 221. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Helsinki, 2008. (369 lap)

Összeállította: KIS TAMÁS